

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Adelberti, Confessoris & Leuitæ, discipuli S. VWillibrordi Episcopi. ex ea quæ est per Cœnobitas Medelocenses. Claruit circa annum Domini 697.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Odor suavis
simus è se-
pulcro S.
Prosperi.

seuientibus Barbarorum bellis, quibus vexata diu fuerat Italia, frequentari ex more sepulcrum non poterat: Thomas vir vitæ ac morum sanctitate venerabilis, qui sancto Christi Antistiti in ea dignitate successerat, ne tanti Præfulis veneratio paulatim obsolesceret, secundum quietem admonitus, sacram ædem extruxit amplissimam; in quam sacræ transferrentur reliquie. Conuocatis igitur religiosorum omnium collegiis & populo, qui frequens confluit, sepulcrum vetus, in quo usque ad Luitprandi Longobardorum regis Christianissimi tempora quieuerat, apertum est; de quo tanta diuini odoris fragrantia effusa est, vt nulla ei aromata vel opobalsamarii, si per ædem fluerent, comparari possent. Ita eductæ sacræ reliquie, cum ingenti omnium plausu atque lætitia, nouo sepulcro magno cum honore illatæ sunt. Vbi mira quamplurima, antedictis non dissimilia, meritis sancti Confessoris, Deus cum omnium stupore operatus est,

C. Baro. An.
tom. 3.

VITA S. ADELBERTI, CONFESSORIS & LEUITÆ, DISCIPULI S. VVILLIBRORDI EPISCOPI. EX EA QUÆ EST PER CÆNOBIAS MEDELOCENSES. CLARUIT CIRCA ANNUM DOMINI 697.

25. Iunij.

S. Egbertus
multos Chri-
sto lucratur.

Adelbertus
Regis Dei-
rorum filius.

Beatus Egbertus cælesti afflatus desiderio, patria & parentibus ac cognatis relicta, studio peregrinationis in Hyberniam secesserat; vbi cum præclaro virtutum profectu, & haud obscura vitæ sanctimonia, in multorum admirationem venisset, Deo id agente, multos sui sectatores effecit. Inter eos autem qui certatim ad eum confluebant, seque in eius disciplinam tradebant, Adelbertus Regis Deirorum filius, arctioris vitæ instituta non segni-

ter

ter est complexus. Porro vir Domini Egbertus, quotidiana sanctitatis capiens incrementa, cum pro paruo duceret suæ vnius saluti consulere, summoperè plurimis prodesse appetebat: atque in primis hominès ethnicismi erroribus implicatos, ad Christianæ religionis amplexum sanctæ prædicationis studio adducere cupiebat.

Audiens igitur Germaniæ populos, infidelitatis nexibus præ cæteris tenaciùs irretitos, planè instituit ad eos commigrare; sed cum in hanc cogitationem & curam totus incumberet, diuino oraculo, ne eam ad effectum perduceret, retardatus est. Itaque vir sanctus cum neque posset, neque vellet diuinæ ordinationi reluctari, alios viros duodecim, & meritis sanctitatis, & eruditionis efficacia tantæ rei idoneos, instar duodecim Apostolorum delegit, quos ad Christi fidem, Barbaris Frisonibus prædicandam destinauit. Et quidem his omnibus Villibrordus Apostolicæ gratiæ presbyter præfectus, inter alios hunc Adelbertum Leuitam discipulum habebat; in quo tanta fuit morum comitas, vt mirabili vitæ suauitate, omnes ad sui imitationem alliceret. Quicquid sermone faciendum ostendebat, prius ipse factis declarabat; maximò se affectum detrimento existimans, si non verba & institutiones suas; re ipsa & exemplis optimis confirmaret. In primis autem veræ humilitatis studiosus fuit, asserens eius industria & cautione; cætera omnia conseruari. Quanta autem in Deum & homines charitate flagrauerit, hoc vnum magno satis argumento est: quòd libenter propter eos, regale patrimonium demiserit, & suauissima patriæ, parentum, ac cognatorum cõsuetudine relicta, alacriter ad feras ac Barba-

ras

V Villibrordus presbyter.

Summè eol
lit humili
tatem.

ras nationes commigrauerit, vt eiusdem beatitudinis eas secum participes faceret.

**Discurrens in opere Euan-
g-lij, recessum
saam in
Egmunda
capit.**

Eiusmodi ergò eximius heros munitus & instructus apparatu, quoquouersum proficiscens, lucrandis animabus operã dabat. Vt plurimum tamen eo in loco hærebat, quem Egmundam vocant, ad cuius recessus ab importuna hominum frequentia, veluti receptum quendam habere visus est; vbi inter complures quos fama virtutù eius inuitarat, Eggo quidã ad eum venit, & breui tempore in eius se familiaritatem insinuans, accuratè illi adhæsit: adeò vt vir Dei non rarò eius hospitio vteretur, foeliciq̃ue compensatione eius meteret carnalia, cui spiritalia seminabat; vtq̃ue inter ipsos conflata charitas & beneuolentia esset cõfirmatior, eius filium è sacro fonte suscepit, & vt par erat, etiam pleraque secreta sua cum illo vel maximè communicauit. Itaque die quodam inter cõnandum, cum se mutuis ex more colloquijs oblectarent, vir sanctus amico suo aperuit, velle se patriam parentesq̃ue reuifere, vt posset etiam illis aliquid gratiæ spiritalis impartiri. At Eggo nimis molestè tanti viri absentiam ferens, cum lachrymis ex eo sciscitabatur, ad quod tempus rediturus esset. Tum vir Deo plenus, eius pię sollicitudinis misertus, fragmentum pomi, quod fortè manu tenebat in ignem proijciens: Cum huius, inquit, pomi grana in virgultã excreuerint, me, Deo benè propitio, tibi restitutum videbis. Deindè susceptam perfectionem prosequens, emenso mari, in patriam venit vbi aliquamdiu moratus, verbis & exemplis non paucos ad sui imitationem illexit. Interea Eggo sponsonis viri Dei æstimator auidissimus, eius reditum mirè sitiebat; cum ecce

**Prædicat is
miram.**

écce hospitio illo quodam tempore voracibus flammis in fauillas redacto, ubi opportunum aduentavit tempus, ex eodem loco prodijt germen odoris Domini, & grana in ignem iacta, reddiuiuos protulere flores; nec tamen fructus afferendo, tantam sui admirationem excitarunt, quantum attulit gaudij, reditus optatus beatissimi Patris Adelberti; qui, ut promiserat, in Frisiam reuersus, tanto maiori omnium studio & beneuolentia accipitur, quanto eius sanctitas euidetiori miraculorum attestatioue quoquouersum sese celebrius diffudit.

Insigne miraculum.

Postremò vir beatus omni virtutum exercitatione instructus, ad ecclesie Traiectensis Archidiaconatum euectus est; quod munus cum praeclare aliquamdiu administrasset, tandem post multorum Paganorum conuersionem, multis miraculis clarus, Christo sanctissimam animam suam reddidit 7. Kal. Iul. sepultus Egmondæ in Kenemaria. Vbi sub Theodorico primo, Hollandie Comite, corpus eius de tumulo leuatum est; cui Theodoricus Iunior, paternae deuotionis feruentissimus æmulator, construxit monasterium Ordinis S. Benedicti, cui Egmond nomen indidit, totius Hollandie in dicecesi Harlemensi facile celeberrimum.

Fit Archidiaconus Traiecten.

Moritur.

MARTYRIVM SS. IOHANNIS & PAULI. Item Gallicani viri clariss. Ex ijs quæ extant apud Bar. 10. 3. & 4. Passi sunt autem an. Christi 362. Pontificatus Liberij 11. Iuliani Apostata 2.

CVM Gallicanus Romani exercitus dux, Persarum gætem, quæ Syriam inuaserat, insigni victoria profligasset, eaq; de causa triumphalibus insulis sublimatus, Augusto Constan-

26. Iunii.